

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Majchráka a sudcov JUDr. Petra Krajčoviča a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci proti obvinenému **J. P.**, vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 1 T 180/2005, prerokoval na neverejnom zasadnutí 19. februára 2008 v Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený J. P. prostredníctvom obhajcu JUDr. R. H. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 6. novembra 2007, sp. zn. 1 To 119/2007 a rozhodol

t a k t o:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvineného J. P. **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 13. augusta 2007, sp. zn. 1 T 180/04 bol obvinený J. P. uznaný za vinného z trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. (v znení účinnom do 1. januára 2006 - ďalej len Tr. zák.), ktorého sa podľa skutkových zistení okresného súdu dopustil tým, že

dňa 13. októbra 2005 v čase približne o 18.10 hod. ako člen stráže prírody v lokalite zv. P. (B. P.) v katastri obce L. T., okres L. M., s nabitou zbraňou v ruke mieril na Ing. J. C., nar. X. a pod hrozbou použitia zbrane mu kázal otvoriť kufor na osobnom motorovom vozidle, či tam nemá niečo ulovené, so zbraňou v ruke sa vyhrážal Ing. J. C. a J. K., nar. X., že ak sa priblížia, tak na nich vystrelí, so zbraňou v ruke žiadal povolenku na poľovačku od Ing. J. C., ktorý mu ju so strachom podal. J. P. vykrikoval, že povolenka na poľovačku je falošná, zbraňou mieril na pneumatiku vozidla Ing. J. C. so slovami, že ju rozstrieľa, na to Ing. J. C.

a J. K. zo strachu pred ním pristúpili na dohodu, že celú vec pôjdu ihneď vyriešiť s hospodárom poľovníckeho združenia, nasadli do svojho motorového vozidla a išli pred vozidlom J. P. do L. T.

Za to bol odsúdený podľa § 235 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere dva roky, ktorého výkon bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/ a § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov. Zároveň bol obvinenému podľa § 49 ods. 1 a § 50 ods. 1 Tr. zák. uložený trest zákazu činnosti nosenia a držania zbrane, zbraní a streliva na päť rokov. Súčasne bol obvinenému podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložený trest prepadnutia veci - pištole zn. G. X., kaliber 9,00, výrobné číslo F.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote obvinený J. P. odvolanie, ktoré Krajský súd v Žiline uznesením zo 6. novembra 2007, sp. zn. 1 To 119/2007 ako nedôvodné podľa § 256 Tr. por. zamietol.

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Žiline a proti jemu predchádzajúcemu rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 13. augusta 2007, sp. zn. 1 T 180/2005 podal obvinený J. P. dovolanie prostredníctvom obhajcu JUDr. R. H.. Tento mimoriadny opravný prostriedok oprel o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por., t.j., že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolateľ namietal, že výsluch svedkov – poškodených Ing. J. C. a J. K. nebol vykonaný v súlade s ustanovením § 209 Tr. por., pretože v zápisnici o hlavnom pojednávaní nie je uvedené, že by obaja svedkovia opustili pojednávaciu miestnosť pred tým, než bol vypočutý obvinený a taktiež z tejto zápisnice nie je zrejmé, že by svedok J. K. nebol prítomný pri výpovedi svedka Ing. J. C. Odôvodnenie krajského súdu v uvedenom smere, že v zápisnici nie sú zaznamenané žiadne otázky poškodených navzájom, alebo ich vyjadrenia k ich výpovediam navzájom neobstojí, ide len o domnienky krajského súdu.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolateľ poukázal na to, že už okresný súd hodnotil konania obvineného ako člena stráže prírody, t.j. špeciálneho subjektu - verejného činiteľa, ktorého kompetencie sú určené v ustanovení § 75 zákona č. 543/2002 Z.z. Obhajoba poukazovala na to, že bolo oprávnením obvineného ako člena stráže prírody kontrolovať vozidlo, žiadať doklady, mal oprávnenie nosiť zbraň. Bolo preto povinnosťou súdu skúmať, či nedošlo k prekročeniu právomoci verejného činiteľa, teda či obvinený vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu.

Vzhľadom na to je dovolateľ toho názoru, že nebola preukázaná subjektívna stránka trestného činu vydierania, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, keď sa v skutku navyše konštatuje, že napokon došlo k dohode obvineného a Ing. J. C., že vec pôjdu vyriešiť za hospodárom poľovníckeho združenia. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia navyše nesprávne uviedol, že obvinený konal protiprávne, keď kontroloval výkon práv poľovníctva, čo je v rozpore nielen s odôvodnením rozsudku okresného súdu, ale aj s už citovaným zákonom o ochrane prírody a krajiny.

Obvinený J. P. preto v podanom dovolaní navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací zrušil rozhodnutia súdov oboch stupňov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Súčasne však zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené uplatnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por.

Dovolací súd sa predovšetkým nestotožnil s námietkou dovolateľa, že v konaní pred súdom prvého stupňa nebol dodržaný postup podľa § 209 Tr. por., t.j., že predsedníčka senátu nedbala na to, aby ešte nevyslúchnutý svedok nebol

prítomný pri výsluchu obžalovaného a iných svedkov, o ktorú okolnosť obvinený opieral dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

V zápisnici o hlavnom pojednávaní síce nie je priamo uvedené, že obvinený a svedkovia Ing. J. C. a J. K. boli vypočúvaní oddelene, z kontextu ich výsluchov a ďalších údajov v tejto zápisnici je však zrejmé, že postup podľa § 209 Tr. por. bol zachovaný. Nemožno totiž prehliadnuť, že tak obvinený, ako aj uvedení svedkovia pri svojich výpovediach v detailoch uviedli viaceré okolnosti rozdielne, ktoré nezrovnalosti predsedníčka senátu podľa obsahu zápisnice objasňovala zákonom predpísaným spôsobom. Rovnako je z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní zistiteľné, že svedkovia Ing. J. C. a J. K. po podaní svedeckej výpovede zotrvali v pojednávacej miestnosti. Uvedený záznam by strácal význam, ak by v pojednávacej miestnosti boli po celú dobu priebehu hlavného pojednávania.

Naviac si možno iba ťažko predstaviť, že by prítomní prokurátor a najmä obhajca obvineného nenamietali v dovolaní predpokladaný postup pri vykonávaní dôkazov, čo z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní nevyplýva. V tomto smere odvolací súd v dôvodoch svojho rozhodnutia výstižne poukázal na to, že po výsluchu obvineného neboli zaznamenané žiadne pripomienky alebo otázky poškodených k tomuto výsluchu, rovnako po výpovedi svedka Ing. J. C. (bol vypočutý bezprostredne po výsluchu obvineného) neboli zaznamenané žiadne výhrady svedka k výpovedi obvineného, hoci z kontextu jeho výpovede je zrejmé, že by ich musel mať celý rad.

Dovolací súd v dôsledku toho uzavrel, že nie je namieste tvrdenie dovolateľa, že pri výsluchu obvineného a svedkov Ing. J. C. a J. K. nebol dodržaný v ustanovení § 209 Tr. por. predpísaný postup, hoci treba pripustiť, že okresný súd mal v zápisnici o hlavnom pojednávaní uviesť, že sa postupovalo tak, ako to už spomínané ustanovenie zákona predpokladá.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj z usta-

novenia § 374 ods. 3 Tr. por. Tento mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa. Svedčí tomu aj dikcia ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací, pretože dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou, zameranou na preskúmanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa. Samotnú správnosť a úplnosť dokazovania dovolací súd nemôže skúmať už aj z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. V dôsledku uvedeného iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov nemožno vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Naznačený dovolací dôvod je daný v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Dovolanie je teda určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. V konečnom dôsledku z toho vyplýva, že s poukazom na dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je možné domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené.

Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba tzv. právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu, zistenému súdmi nižších súdov. Skutkový stav je v rámci rozhodovania o dovolaní, opierajúcim sa o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., hodnotený len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže ani skúmať ani meniť.

Z pohľadu dovolacieho súdu treba predovšetkým uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov o ktoré sa v dovolaní opiera

existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu a jeho podstatou sú námietky správnosti skutkových zistení alebo hodnotenia dôkazov súdmi nižšieho stupňa, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

V posudzovanej veci súdy oboch stupňov (Okresný súd Liptovský Mikuláš ako súd prvého stupňa a Krajský súd v Žiline ako súd odvolací) zhodne skutkovo uzavreli, že obvinený sa dopustil skutku právne posúdeného ako trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. Dôvodne v tomto smere akceptovali, že obvinený ako člen stráže prírody nepostupoval v súlade so svojimi oprávneniami. V tomto smere bol dovolací súd viazaný skutkovými zisteniami prvostupňového a odvolacieho súdu (§ 371 ods. 1 písm. i/ veta za bodkočiarkou Tr. por.).

Pre úplnosť treba dodať, že podľa § 75 ods. 1 písm. s/ zákona č. 543/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov člen stráže prírody je oprávnený vo svojom obvode pôsobnosti nosiť zbraň, ak je držiteľom zbrojného preukazu a použiť ju za tam stanovených podmienok, čo však súdy oboch stupňov nevzali za preukázané. Navyiac podľa § 75 ods. 2 cit. zákona prehliadka podľa odseku 1 písm. o/ nesmie sledovať iný záujem, ako zistiť výskyt neoprávnene nadobudnutých jedincov chránených druhov, zveri alebo rýb, ako na to správne poukázal v odôvodnení svojho rozhodnutia Krajský súd v Žiline.

Z uvedeného v konečnom dôsledku vyplýva, že rozhodnutie napadnuté dovolaním obvineného J. P. nespočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku ani na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení, pretože skutok, tak ako bol súdmi oboch stupňov zistený, vykazuje znaky trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., z ktorého bol obvinený uznaný za vinného.

Preto ani dovolateľom uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je podľa dovolacieho súdu daný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací so zreteľom na uvedené pre zjavné nesplnenie podmienok dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ a i/ Tr. por. dovolanie obvineného J. P. odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci na neverejnom zasadnutí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 19. februára 2008

JUDr. Juraj M a j c h r á k , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: